

A faüzérek általi havaspusztításokkal csak futólagosan foglalkozik az előadó, üzemtervszerű kezelést követelve a havasokkal kapcsolatos erdőkben.

*

Az 5. szakosztályban *Decombes* Pál (Bordeaux) a hegységek szabályozásáról szolt, értve ezalatt a vadpatakok szabályozását és vízkörnyékük erdősítését. A franciaországi ezirányu tevékenységet ismertette. Határozati javaslatában megállapítja, hogy minden nemzetnek küzdenie kell az erdők irtása és pusztítása ellen. Bármily különfélék legyenek azok az eszközök, amelyek a helyi szokásokhoz és viszonyokhoz képest e célból alkalmazásba vehetők, mégis az állami hatóságok közreműködése és a magánkezdeményezés mindenütt hatalmas tényezőkként jelentkeznek. Mondja ki a kongresszus, hogy mivel a természetes növénytakaró visszaállítása a hegyvidék jólétére éppen oly fontos, mint az Alföld biztonságára, minden módon oda kell törekedni, hogy az erdők pusztulásának gát emeltessék és a hegyoldalak a növényzet természetes védelmében újból részesüljenek.

Ezt a határozati javaslatot a szakosztály egyhangulag elfogadta.

(Folyt. köv.)

Az adóreform további fejleményei.

Az adóreformról a 3. füzetben közlöttek kiegészítéséül a következőkről számolhatunk be. Az erdőgazdaságot közelebbről érdeklő adójavaslatok közül a földadóról szolt úgy a képviselőház, mint a főrendiház letárgyalta, anélkül, hogy azon itt felemlitendő változás történt volna. A képviselőház letárgyalta továbbá a kereseti adóról szolt törvényjavaslatot is, de a tárgyalás nem tisztázta azt a kérdést, amelyet ugyan nem magának a törvénynek, hanem az indokolásnak szövege vetett fel, hogy t. i. a donga- stb. készítés, szénítés és a saját termékeket feldolgozó fűrészüzem kereseti adó alá esik-e vagy nem.

Több sikerről számolhatunk be a jövedelmi adó tekintetében, amelynek tárgyalásánál az erdőgazdasági szempontok több oldalról helyes megvilágítást nyertek.

Ide iktatjuk az illető felszólalások szövegét. A képviselőház márczius hó 8-án tartott ülésében Esterházy Móricz gróf többek között ezeket mondotta:

Igy az erdőgazdasági üzem jövedelmét illetőleg szerény nézetem szerint a javaslat kissé szükséztű, az indokolás pedig jóformán meg sem emlékszik róla. A javaslat megfelelő szakaszában nincs szó a szünetelő üzem esetéről, amely nézetem szerint kisebb erdőtesteknél, községi erdőknél nagyon sokszor fordul elő. *(Ugy van! a középén.)* Ott az évi fahozam esetleg oly csekély, vagy a szállítási konjunkturák oly kedvezőtlenek, hogy az évi rendes vágásokat nem lehet eszközölni, hanem 5—10 év faálladékát egy évben vágják; ha most már a javaslat megfelelő rendelkezése megmaradna, akkor magasabb, progresszív adókulcs alá esnék ez a vágás, és így az a község abban az egy évben kénytelen volna azt a magasabb adótételt fizetni, daczára, hogy több éven át semmi jövedelme nem volt, sőt még kamatvesztesége is volt. *(Ugy van! a középén.)* Bátor vagyok erre nézve utalni a százsz jövedelmi adótörvény 18. §-ára, ahol 3 évi átlaggal dolgoznak, ami sokkal előnyösebb, mint ezen szakasz rendelkezése.

A javaslat az erdőgazdasági üzem tekintetében nem említi meg az erdei mellékhaszonvételeket sem, jóllehet a mezőgazdasági mellékhaszonvételek meg vannak említve és a disztinkció erdőgazdasági és mezőgazdasági üzem között általában keresztül van vive. Jövedelemnek az esedékes vételarat veszi, ugy mint a porosz jövedelmi adótörvény. Itt arra vagyok bátor utalni, hogy ennek szabatosabb meghatározása ott a végrehajtási utasításban található. Azonban ugyanakkor a Verwaltungsgerichtshof egy döntvényében kimondotta, hogy itt főképen a szerződés-kötésnek időpontja mérvadó; ez nézetem szerint minálunk sok esetben anomáliákra vezetne, mert nagy különbség, vajjon a szerződés megkötése, a vételár esedékessége, vagy pedig a vételár tényleges lefizetése irányadó-e. Erre vonatkozólag vagyok bátor felvilágosítást kérni.

Wekerle Sándor miniszterelnök és pénzügyminiszter: A vételár befolyása!

A márczius 9-én tartott ülésen a jövedelemadóról szóló javaslat 16. §-ának tárgyalásánál *Sümegei Vilmos* országgyűlési képviselő megtette módosító indítványát, amelyet lapunk folyó évi 3. füzetében előre jeleztünk:

T. Ház! A 16. §. utolsó bekezdését módosítani kívánom. Azok után, amiket gróf Esterházy Móricz t. képviselőtársam tegnap e tárgyban előadni szives volt, felesleges módosítványomat bővebben megindokolni, egyszerűen kérem annak elfogadását. *(Halljuk! Halljuk!)* Szövege a következő *(olvassa):* „Az erdő faállományának eladása esetén az esedékes vételár teljes összegében nyers bevételnek veendő, melyből azonban, ha az eladás nem tőáron történt, a 12. §. értelmében a tőár mellett való eladás esetén eszközözlendő levonásokon kívül a vételár eléréséhez netalán szükséges letarolási, szállítási és egyéb költségek levonhatók“.

Tisztelettel kérem a Házat, méltóztassék ezen módosításomat elfogadni, annál is inkább, mert az érdekelt körök igen nagy megnyugvására szolgálna és a legilletékesebb faktorok is kívánják a szakasz módosítását.

Wekerle Sándor miniszterelnök a következőkben válaszolt érdemileg gróf *Esterházy Móricz* és *Sümegei Vilmos* megjegyzéseire:

Ami pedig Sümegei Vilmos t. képviselőtársamnak az erdők faállományának eladására vonatkozólag tett módosítását illeti, erre adandó válaszomban röviden kénytelen leszek reflektálni ugyanazokra, amiket ezen 16. §. utolsó bekezdésére vonatkozólag gróf Esterházy Móricz képviselő urnak mondtam. Nevezetesen itt előfordul először az, hogy erdők letaroltnak és az egész faállomány eladatik.

Mivel ez a faállomány nem azon évek jövedelmét képezi, hanem hosszú évek során a fordartartam szerint, amely a mi viszonyaink között 20—70 évig, sőt 20-tól egészen 100 évig terjed, igazodik, az eredmény, ennél fogva, ha az erdők letaroltnak, nem lenne méltányos az egész erdőt azonnal az egész összeg után jövedelmi adó alá fogni azért, mert hiszen ez a már elmúlt évek hosszú során — midőn az illető nem jövedelmi adót, hanem általános jövedelmi pótdadót fizetett — gyűlt össze, ugy állott elő ez az érték, amelyet most értékesít.

Poroszországban nem a törvényben, hanem a végrehajtási utasításban a törvény végrehajtásaként az a rendelkezés foglaltatik, hogy ha — ha jól emlékezem — az erdőnek egy tized-állománya, legalább egy tizede letaroltnak, akkor az eladásnak tekintendő és nem esik jövedelmi adó alá. Ezen porosz mintának megfelelőleg, ennek alapjára óhajtok én is egy hosszabb évek sorára vonatkozó rendelkezést felvenni, hogy t. i. ha az erdőnek egy része letaroltnak, ha látom, hogy az nem rendes erdőrészt, hanem valóságos letarolás és eladás anyagát képezi, akkor jövedelmi adó alá az általam felvetett indokok alapján nem eshetne.

Második megjegyzésem vonatkozik azokra az erdőkre, amelyek nem évenként változtak, mert az évi famennyiség valószínűleg oly csekély lenne, hogy az értékesítés évenként nem volna előnyösen eszközölhető, hanem ahol minden három, vagy minden öt évben, egészen tíz esztendeig, vagyis esetleg csak minden tíz esztendőben egyszer vágják a fát, hogy nagyobb tömegekben tudják azt előnyösebben értékesíteni, vagy azért, hogy a felújítás legyen gondosabban és egyöntetűen eszközölhető.

Ezeknél sem lenne méltányos, mivel ezek — amint jól méltóztatott gróf Esterházy t. képviselőtársamnak megjegyezni — azáltal, hogy például öt évi jövedelem összevonatnék, egy magasabb adókulcs alá esnének, mondom, ezeknél sem lenne méltányos a jövedelmi adó alá vonás. Itt én díszinkenziót kívánok tenni aszerint, hogy vajjon rendes erdőüzem módjára kezeltetnek-e ezek az erdők, vagy pedig a rendes erdőüzem mellett kezelt erdőkre nézve meg tudom állapítani azt, hogy a vágás milyen évekre oszlik el és ennél fogva ezen évekre

el is tudnám osztani az egyszerre befolyó jövedelmet és az adóztatást így óhajtom effektuálni.

Azoknál az erdőknél, amelyek nem rendes erdőüzemi terv szerint kezeltetnek, ezt figyelembe veendőnek nem tartom, mert ezeknél nagyon természetesen azon évben, illetőleg a következő évben állapítanám meg a jövedelmi adót, amely évben tényleg befolyt az erre vonatkozó jövedelem.

Ezeket voltam bátor felvilágosításul adni. Egyébként Sümegi Vilmos t. képviselőtársam módosítása és az utolsó bekezdés között semmi különbség nincsen . . .

Sümegi Vilmos: Akkor tessék elfogadni!

Wekerle Sándor miniszterelnök és pénzügyminiszter: . . . és én az ő módosítását el is fogadom. *(Helyeslés.)*

Amint látjuk, *Esterházy Móricz* gróf szünetelő üzem esetén 3 évi átlagjövedelem alapján kívánja a jövedelemadót kivetni. Ezzel szemben *Wekerle* miniszterelnök a rendszeres gazdasági üzemterv szerint kezelt erdőknél az Országos Erdészeti Egyesület álláspontjára helyezkedik, tehát többet teljesít, mint amit *Esterházy* gróf kívánt, ellenben üzemterv nélküli erdőkben az adókulcsnak az *egy* évi vágás jövedelme után való megállapításában rejlő kedvezményt nem adja meg. Ez ugyan eltér az Országos Erdészeti Egyesület kívánságától, de erdőgazdasági tekintetben egyáltalában nem kifogásolható, hiszen ösztönzés arra, hogy az erdők üzemterv szerint kezeltessenek.

A miniszterelnök ur felszólalásának többi részét részünkről úgy magyarázzuk, hogy a rendkívüli használatokat porosz mintára mint tőkefolyósítást kívánja tekinteni és ezek a jövedelemadó alól mentesek volnának. Az Országos Erdészeti Egyesület ennek az álláspontnak érvényesítését csupán elemi csapásokból folyó rendkívüli fahasználatoknál kérte, a miniszterelnök ur ellenben úgy látszik elvi álláspontra helyezkedik, mint a porosz adótörvény és ezt az elvet általánosan kívánja keresztülvinni.

A végrehajtási utasítások vannak hivatva az erre vonatkozó részletes rendelkezések tételére.

A magyar erdőgazdaság mindenesetre megelégedéssel fogadhatja az eddig tisztázatlan kérdések illetően megoldását és hálával tartozik *Esterházy Móricz* gróf és *Sümegi Vilmos* képviselő uraknak, hogy felszólalásaikkal e függő kérdések tisztázását előmozdították.

